

Til slut vil jeg sige, at modersmålsundervisningen i dag er af meget forskellig kvalitet. Vi ønsker ikke at lægge snærende og fuldstændig ensartede rammer for undervisningen ud til kommunerne. Sådant fungerer den danske folkeskole jo heller ikke, hverken samlet eller inden for de enkelte fag. Men der er helt klart brug for et kvalitetsløft, og det er også derfor, vi har fremsat dette forslag. Vi mener ikke, at der er noget til hinder for – og det er så endnu en gang en opfordring til ministeren – at vores forslag kan omsættes til handling med det samme, og at man udsender den bekendtgørelse om modersmålsundervisning, som ligger klar i skuffen.

Så vidt vi kan se, er der ingen modsætning mellem det og beslutningen fra 1992, og så vidt vi kan forstå det, må det også forstås sådan, at de forslag, der ligger her i dag, må ophæve den beslutning, der var fra 1992, og at vi derfor har en åben bane, hvor ministeren sammen med SF og Enhedslisten kan arbejde. Og det ser vi egentlig frem til sker meget snart.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Hr. Bruno Jerups naive syn på de her ting synes jeg egentlig blev udtrykt meget klart i hans tale.

Fra konservativ side, hvor vi jo altså virkelig ønsker en integration af indvandrere, de fremmedsprogede, de tosprogede i det danske samfund, ønsker vi også at stille krav. Det er i virkeligheden dem, der stiller krav; de har også kærligheden til dem, de stiller krav til, man er ikke ligeglad. Derfor skal alt ikke serveres på et sølvfad, og derfor er det en naturlig ting, at der ikke er den binding i kommunerne, at de absolut, hvis der er 12 fremmedsprogede elever fra et bestemt område, skal give modersmålsundervisning. Det bør være op til kommunerne selv.

Var midlerne bedre anvendt på at give mere danskundervisning i stedet for mere modersmålsundervisning? Vi har den tro i Det Konservative Folkeparti, at hvis man giver mere danskundervisning, bliver man bedre til dansk. Vi tror egentlig, at det er så enkelt.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Bare lige endnu en gang til hr. Frank Dahlgaard: Der er altså ikke nogen modsætning imellem, at man sørger for, at folk har et veludviklet modersmål, og at man derefter lærer dem dansk. Faktisk betragter vi de to ting som to

sider af samme sag, at det så faktisk er langt lettere at lære dem dansk.

Men vi har også et andet element, som åbenbart ikke betyder noget for hr. Frank Dahlgaard, og det er, at det at acceptere indvandrernes og flygtningenes sprog og kultur også er at acceptere deres forældre; det er også at give dem en plads, således at vi ikke siger: I hører ikke hjemme her, jeres sprog er forkert, jeres kultur er forkert, men hvor vi giver plads til dem. Det er den absolut bedste vej til, at de kan blive en del af det danske samfund.

Om det tager én, to eller tre generationer, inden dansk bliver det sprog, de taler i hjemmet, vil tiden jo vise. Det er ikke min opgave, og det burde ikke være hr. Frank Dahlgaards opgave at tvinge familierne til at tale et andet sprog end det, de betragter som deres sprog.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg vil sige til hr. Bruno Jerup, at det jo snart er svært at bevare alvoren. Denne ulidelige påduttet mig og det parti, der står bag mig, meninger og holdninger vil jeg simpelt hen ikke finde mig i.

Her er tale om mennesker, der er kommet til Danmark, og som har indrettet sig efter reglerne: mange integrerer sig jo på fuldt drøn, og det går godt. Man hører kun om problemerne, det er jo naturligt; man hører ikke om alle de gode eksempler, hvor det kører frit og smertefrit. Der er også massevis af indvandrere, som ikke vælger modersmålsundervisningsmuligheden, massevis, og hvor børnene formentlig klarer sig ganske glimrende.

Der er aldeles ikke tale om nogen sort holdning eller nogen fremmedfjendsk holdning i Det Konservative Folkeparti. Dem, man elsker, dem, man nærer bekymring for, stiller man krav til, og nøgleordene for Det Konservative Folkeparti er krav, konsekvens og kærlighed, og det er ikke bare, at alt skal serveres på et sølvfad.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det, som jeg vender mig imod – det kan muligvis være, at jeg hører hr. Frank Dahlgaard forkert, det vil jeg da så ligefrem håbe, jeg gør – men det, jeg vender mig imod i den sprogbug, der er i forhold til de indvandrere og flygtninge, som taler et andet sprog, er holdningen: Det må de selv om; det skal vi overhovedet ikke have noget at gøre med.